Ferdinando Frega – Nando the Scribe

REMEMBER THIS DAY

Gillettenarrative.com

ONTHOUD DEZE GILLETTE-DAG

GILLETTE AUDIO — NANDO THE SCRIBE

Ik dacht dat ik alles had gezien. Er was nog niet veel tijd verstreken toen er een e-mail binnenkwam met het verzoek om dringend telefonisch contact: WALMART USA.

Ik dacht dat het weer een grap was — maar het was geen 1 april. Gewoon 22 juni, één dag nadat de zomerzonnewende was begonnen. Misschien had de eerste zon iemand een beetje te hard gekust.

Ik vroeg mijn vrouw meteen of ze de boodschappen had betaald — misschien was de kaartbetaling geweigerd. Ze stelde me gerust: ze doet daar geen boodschappen. Ze gaat naar de winkels in de buurt, waar de menselijke relatie altijd sterker is dan het merk.

Maar wat konden ze willen? Ik kan me niet herinneren dat ik ooit de kinderen van de eigenaar heb ontmoet, of in het verleden zakelijke contacten met hen heb gehad. Geen manager, geen afdelingshoofd — alleen, lang geleden, een korte liefdesgeschiedenis met een caissière, maar die duurde maar zo lang als een kassabon.

Ik nam een douche. Ik wilde klaarwakker zijn voordat ik belde. Ik dronk een koffie en vroeg mijn vrouw naast me te komen zitten — niet omdat ze Engels kent, maar omdat de aanwezigheid van een vrouw nooit kwaad kan.

Ik draaide het nummer. Een secretaresse nam op. Zodra ik mijn naam zei, sprong ze op en riep: hij is het, hij is het — blijft u even aan de lijn, ik verbind u door met mevrouw Walmart.

Goeie God, ze heeft dezelfde naam als de eigenaar. Wat een geluk — het zal wel een naamgenote zijn.

Aan de andere kant van de lijn: Suzann Walmart. Ik vroeg niet of ze familie was of een verre nicht van de oprichters.

Ze willen me ontmoeten. Ze willen me zien. Ze willen praten. En ze vragen me wat mijn voorwaarden zijn.

Nou — ten eerste: kom naar Reggio Calabria. Ten tweede: neem maar 1 USD mee, ondertekend door uw eigenaar.

Dat is goed. Ik onderteken hem zelf.

Goeie God. Zij is de eigenaar.

Ze vraagt me maar één ding: hoe zie ik de benadering van een vrouw tot mijn schrijven — Gillette Narrative — in een van hun winkels?

Het antwoord kwam meteen. En ik heb geen diploma.

Ik zie het niet. Vrouwen vragen nooit om dingen. Ze nemen ze. Dat hebben ze altijd gedaan.

Ik zal haar een omslag sturen — mijn visie op vrouwen in haar winkel. Maar op één voorwaarde: ze mogen nooit betalen voor een van mijn boeken.

Ze glimlachte. En toen zei ze wat iedereen altijd zegt:

Maar wie bent u in godsnaam?

Gewoon iemand die u nooit had verwacht.

Nando